

Már pár nap eltelt, hogy megérkeztünk Szegedre, de még lélekben a Fesztiválon vagyunk. Le sem tudom írni, milyen hatással volt ránk, egyszóval csak azt szoktam mondani, mennyország. Az énekesek, a helyszínek, az előadások és a kiváló szervezés, mind-mind hozzájárult ehhez. Köszönöm, hogy részt vehettem, részt vehettünk.

Idáig csak a hangok szépségét csodálhattam a cd-ről, de mikor megláttam Béres Tanár Urat vezényelni, tudtam, már ezért megérte eljönni. Megjelent a dallam a kézmozdulatban. Mindaz a finomság és szépség, alázat és hódolat, mely a gregoriánt jellemzi, láthatóvá vált. A szemeimmel is érintettem a hangokat és nem tudtam betelni velük. Egyszerre láthattam és halhattam, csodálatos élmény volt, soha nem éltem még át ehhez foghatót. A mennyország mellett a lélek harmatfürdője kifejezés jutott még eszembe a fesztivál kapcsán. Öröm volt látni annyi embert, akik komolyan veszik a gregorián éneket, teljes szívvel és lélekkel éneklük. A szív tisztasága teszi ilyen gyönyörűséggé, mert a hang, képes arra, hogy visszatükrözze bensőnk mélységeit. Ez olyan szépség, melyet egy énektanár sem tud megtanítani soha senkinek. Nekem ezért tetszenek mindennél jobban a gregoriánok, mivel nemcsak a hangszálak csengésében gyönyörködtenek bennünket, hanem a szívek őszinte feltárulkozásában is. S mennyire jó így az Úr elé állni, igazi hódolat és imádás fakad belőlünk. Milyen kedves az Úr előtt egy ilyen közösség, hiszen mindannyian Rá figyelünk és Neki akarunk örömet adni. Az Ő ajándéka a hangunk és a szívünk, s most mindkettőt Feléje fordítjuk. Az igaz szépség Istenből fakad, s Hozzá is tér vissza. Mi pedig részesei lehetünk ennek. Csodálatos az Úr, hiszen mikor mi akarunk Neki adni, akkor is Ő ad nekünk. Szeretetével áraszt el bennünket, és Felé forduló szíveinket, átragyogja szépségével. S ettől az állapottól nehéz megválni, igazából nem is akarunk elszakadni. Gyönyörködünk a belőlünk felfakadó szépségben, s a lelkünk mélyén tudjuk ez Miatta van, Tőle származik az Ő ajándéka. S ezt a legszebbet visszaadjuk Neki, s közben időtlenné válunk, mert ahogyan Ő érint bennünket, az idő megszűnik körülöttünk. Elmerülünk az Úr szépségében, miközben belőlünk is árad. Azáltal, hogy átadjuk magunkat Neki, Ő betölt és átragyog rajtunk. Emberségünk legjava, ha az Úr birtokba vesz bennünket, s hordozhatjuk Őt, nemcsak lelkünk láthatatlanságában, hanem fizikai testünk kézzel fogható valóságában is. Ez a földön megtapasztalható mennyország, de, hogy mi vagyunk-e ott vagy a menny van bennünk, igazából nem tudom, de azt hiszem ezen a ponton ez már nem is fontos, hiszen az Úr nemcsak az idő korlátozottságát írja felül, nem a térét is.

Kedves Judit, kell nekünk ez a fesztivál. Köszönjük Mindenkinek, akinek köze van hozzá, még hacsak egy apró fohász erejével is támogatta ezt a rendezvényt. Legyen áldott most és mindörökké!